

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Η «Ελληνική Θάλασσα» τού Θουκυδίδη που διεκδικεί ο Καραγκιόζ Σουλτάν...

«Μες στου Αιγαίου τα νερά αγγέλοι φτερουγίζουν και μες στα φτερουγίσματα τριαντάφυλλα σκορπίζουν, Αιγαίο μου, γαλήνεψε τα γαλανά νερά σου να ρθουνε τα ξενάκια σου πάλι στην αγκαλιά σου».

Ενα ξενάκι κι' εγώ -που λέτε- ταξίδεψα την Τρίπη το πρώι πάνω από το Αιγαίο με προορισμό τη Ρόδο και σε όλη τη διαδρομή το βλέμμα μου ήταν κολλημένο στα πανάρχαια άγια ύδατά του, άρρηκτα δεμένα με την ίδια την ύπαρξη του ελληνικού έθνους και -πιο σημαντικό ακόμη- με τον παγκόσμιο πολιτισμό.

Αποψή μου είναι ότι το Αιγαίο είναι εξίσου σημαντικός παράγοντας στους αγώνες του έθνους για να διαφυλάξει την ελευθερία του και την ακεραιότητά, όπως ο Μαραθώνας, οι Θερμοπύλες μέχρι την Πίνδο και την Κρήτη.

Ομως, όπως έλεγε ο Αντρέας έχουμε κακό γείτονα εξ Ανατολής και κακός γείτονας, κακός δαίμονας λέει ο λαός μας. Οπως τον ανεκδιήγητο Ερντογάν...

Πέρα από τις ιστορικές μνήμες των αιώνων, το Αιγαίο υπήρξε η κοιτίδα δυο μεγάλων ελληνικών πολιτισμών, γεννήτορες του πολιτισμού της σύγχρονης ανθρωπότητας.

Πρώτος ο Ομπρος, με τα δυο αριστουργήματά του, την Οδύσσεια και την Ιλιάδα, χάρισε στην ανθρωπότητα δυο αθάνατα έργα γνήσιας ποίησης και παγκόσμιας εμβέλειας.

Γι' αυτό μόνο ένας καραγκιόζης σουλτάνος σαν τον Ερντογάν θα τολμούσε να διεκδικήσει και να οικειοποιηθεί έναν πανάρχαιο πολιτισμό που ανήκει μόνο και αποκλειστικά στους Ελληνες. Οπως έκαναν οι Τούρκοι με τα αρχαία μας, που διαφημίζουν για να ελκύουν τουρίστες. Πώς να οεβαστεί τον πολιτισμό ένας απολύτος;

Οτι στη θάλασσα του Αιγαίου, στις ακτές της Αιολίας και της Ιωνίας, πρωτοείδε το φως η λυρική ποίηση, η ελληνική και παγκόσμια φιλοσοφία; Οτι στο Αιγαίο δημιούργησαν τα μεγαλόπνοα πνευματικά επιτεύγματά τους, εκτός από τον Ομπρο, η Σαπφώ, ο Πιπτακός, ο Πυθαγόρας, ο Ιπποκράτης, ο Θαλής, ο Ηράκλειτος, ο Παρμενίδης και άλλοι;

Στο Αιγαίο έχασαν τη ζωή τους μυριάδες έλληνες θαλασσινοί ανάμεσά τους και ο παππούς μου, Σωτήρης Παπανικολάου και είναι ο υγρός τάφος για ήρωες που πολέμησαν κάθε εχθρό, από τους Πέρσες μέχρι τους Τούρκους στην Επανάσταση του '21 και τους φασίστες στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το Αιγαίο είναι περήφανο και για τους σύγχρονους αξιόλογους δημιουργούς του. Για τον Γ. Σεφέρη:

«Στη Σαντορίνη αγγίζοντας νησιά που βουλιάζουν, στις Μυκήνες στάκωσα τις μεγάλες πέτρες και τους θησαυρούς των Ατρειδών. Στις Σπέτσες, στον Πόρο και στη Μύκονο με κτίκιασαν οι βαρκαρόλες».

Για τον Οδυσσέα Ελύτη που τραγούδησε τα νησιά του Αιγαίου με τόσο λυρικό πάθος:

«Ο έρωτας, το αρχιπέλαγος κι η πρώη των αφρών του στο πιο ψηλό κατάρτι του ο ναύτης ανεμίζει ένα τραγούδι».

Στα νησιά του Αιγαίου και στα Μικρασιατικά παράλια που κατοικήθηκαν από Ελληνες, από τη νεολιθική εποχή, αναπτύχθηκε ο αιγαιοπελαγίτικος πολιτισμός. Η θάλασσα με τα πλεούμενά της στάθηκε αποφαισιστικός παράγοντας στη δημιουργία πυκνότερης επικοινωνίας, αλλά και οικονομικών και πολιτισμικών δεσμών ανάμεσα στα νησιά του Αιγαίου, που παρά τις αδιάκοπες επιδρομές των ξένων κατακτητών, η ενότητά τους παρέμεινε, ιστορικά και πολιτισμικά, αδιάσπαστη.

Ο Σουΐδας στο λεξικό του γράφει μεταξύ άλλων: Το Αιγαίο ταξίδευε τα νερά του μέσα από μύθους μυστι-

κούς, σιρίτια του πήλιου και κλωστές φωτός, που καταδύονται στα θαλάσσια των χταποδιών για να γίνουν ύστερα τοιχογραφίες στην Ξεστή της Σαντορίνης. Εξάλλου, στην Ιστορία του Πελοποννησιακού Πολέμου, ο Θουκυδίδης καταγράφει την αρχαία παράδοση σύμφωνα με την οποία ο Μίνωας ήταν ο πρώτος που απέκτησε πολεμικό στόλο και κυριάρχησε στο μεγαλύτερο μέρος του Αιγαίου, που στην εποχή του συγγραφέα ονομαζόταν «Ελληνική θάλασσα».

Αναζητώντας, πάντως, στα λεξικά την ετυμολογία του ονόματος του Αιγαίου, που μόνο τουρκική λέξη δεν είναι, ανακαλύπτουμε κάτι εξαιρετικά ενδιαφέρον, γράφει ο Αντώνιος Δικαίος, Θεολόγος-Περιβαλλοντολόγος:

Τα μεγάλα κύματα, σύμφωνα με τον λεξικογράφο Ηούχιο, λέγονται «αίγες», ενώ ο Αρτεμίδωρος ο Δαλδιανός στο περίφημο έργο του «Ονειροκριτικά» γράφει: Και γαρ τα μεγάλα κύματα αίγας εν τη συνθείᾳ λέγομεν, και λάβρος επαιγίζων φοσίν ο ποιητής, για τον σφοδρό άνεμο. Στο γεμάτο φουρτούνες Αιγαίο πινακασία των ανθρώπων παρομοίαζε τον αφρό των μεγάλων κυμάτων με λευκές γίδες που έτρεχαν αλαφιασμένες κάτω από τις ριπές των ισχυρών ανέμων προς τον «αιγιαλό». Αν και κάποιοι γλωσσολόγοι μιλούν για προελληνική αυτόχθονα ονομασία, το κυματόβρεχτο Αιγαίο Πέλαγος σε αντιδιαστολή με τη δύσκολη Μαύρη θάλασσα που την είπαν Εύξεινο Πόντο, οι παλιοί ναυτικοί το ονόμασαν Ασπρη θάλασσα. Οι αναφορές του Κωστή Παλαμά στη Φλογέρα του Βασιλιά «Κ' η απτικά ακροθάλασσα, και ξεχωρίζει μέσα στην Ασπρη θάλασσα...» και του Ανδρέα Καρκαβίτσα για τους Ασπροθαλασσίτες και Μαυροθαλασσίτες ναυτικούς μαρτυρούν ακόμα μια φορά τη διαχρονική ελληνική ναυτοσύνη του Αιγαίου που από μόνη της είναι μύθος.

Στα μουγκά

Εγραψε ο Αντα Ψαρρά στην Εφημερίδα των Συντακτών, για να μαθαίνουμε στην Αυστραλία τί συμβαίνει πραγματικά στην πατρίδα και να δικαιούμεθα το ιερό δικαίωμα τής ψήφου:

«Σήμερα (περασμένη Τρίτη) άνευ απρόσπου ξεκινάει η δίκη για τους φερόμενους ως υπεύθυνους για το κλείσιμο του ΑΛΤΕΡ. Ήταν τότε που 800 εργαζόμενοι απολύθηκαν χωρίς αποζημιώσεις, χωρίς δεσμούλευμένα, με τους υπόλοιπους να σφυρίζουν αδιάφορα. Ούτε σποτάκια για το μαύρο, ούτε πολύτιμα δελτία ειδήσεων με μοναδικό θέμα την τύχη των ανέργων, ούτε ΣτΕ, ούτε τίποτα.

Ετσι σχεδόν στα μουγκά πλην ελάχιστων δειγμάτων αλληλεγγύης το κανάλι μαύρισε, οι εργαζόμενοι προστέθηκαν στις στρατιές των ανέργων από τα συγκροτήματα των ΜΜΕ.

Σήμερα οι δανειοδοτημένοι και πολιτικά στρατευμένοι καναλάρχες και εκδοτικοί

όμιλοι ανεβασμένοι στα κάγκελα στο πλευρό των απλήρωτων [σε πολλές περιπτώσεις] εργαζομένων τους, πιέζουν τη δικαιοσύνη να κλείσει και πάλι τα μάτια μπροστά στα δικά τους συμφέροντα. Το χειρότερο είναι ότι στο μεταξύ αυτοί οι ίδιοι έχουν επιβάλλει συνθήκες εργασίας δεκάδων ταχυτήτων, έχουν απολύσει και πρόκειται να απολύσουν νύχτα όποιον αντιστέκεται ή όποιον περισσεύει, προσεύχονται να επιβάλλουν οι δανειστές ελεύθερο καθεστώς απολύσεων κι όλα αυτά στο όνομα της πολυφωνίας. Το ΣΤΕ έγινε για εκείνους τους βασικούς μετόχους που τόσο συχνά το λοιδορούσαν στο παρελθόν ως αγκάθι στην επιχειρηματικά τους σχέδια, η παντιέρα της προπαγάνδας!»

ΑΧΕΠΑ

Το πρόγραμμα διαλέξεων τού επισκέπτη καθηγητή Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου

ου Θεσσαλονίκης, κ. Ιωάννη Μουρέλου στο κτήριο τής ΑΧΕΠΑ:

Σήμερα Παρασκευή 28.10.2016 στις 7.30 μ.μ.: Συμμετοχή στην Εκδήλωση για την 28η Οκτωβρίου στην ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ, με το Χρονικό της Ημέρας.

Αύριο Σάββατο 29.10.2016 στις 7 μ.μ., συμπόσιο και διάλεξη με θέμα: Περιοδολόγηση της Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας.

Μεθαύριο Κυριακή 30.10.2016 στις 6 μ.μ., topic: Salonica Front and its Impact on the Termination Of the War [Το μέτωπο της θεσσαλονίκης και η Συμβολή του στο Τερματισμό του Πολέμου].

Καλό!

Ένας άνδρας φτάνει αργοπορημένος στην δουλειά. Το αφεντικό φωνάζει: «Επρεπε να έχεις έρθει στις 8.30!». «Γιατί; Τι συνέβη στις 8.30;».

Ακόμη ένα:

Ο Sid και ο Irv είναι συνεργάτες. Κάνουν μια συμφωνία ότι όποιος πεθάνει πρώτος θα επικοινωνήσει με τον ζωντανό από την άλλη ζωή. Μετά ο Irv πεθαίνει. Ο Sid δεν έχει ακούσει νέα του για ένα χρόνο και υποθέτει ότι δεν υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο. Έπειτα κάποιος τον παίρνει τηλέφωνο. Είναι ο Irv. «Άρα υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο! Πως είναι;», ρωτά ο Sid. «Λοιπόν, κοιμάμαι πολύ αργά. Ξυπνάω και τρώω πρωινό. Μετά κάνω σεξ, πολύ σεξ. Μετά ξανακοιμάμαι. Έπειτα